

En Apoteker paa et Landapotek havde følgende Indtægter:

i Skatteaaret	1936—37.....	6 475 Kr.
	1937—38.....	3 526 —
	1938—39.....	2 390 —
	1939—40.....	5 517 —

Han søgte derefter i 1940 et ledigt Apotek i en jysk Købstad, som han overtog den 12. August 1941, fik derefter i

1941—42 en Indtægt af.....	32 895 Kr. og i
1942—43 en Indtægt af.....	50 318 Kr.,

hvorefter han i Henhold til Loven om Merindkomstskat er sat i en skattepligtig Indkomst for

1941—42 af.....	41 756 Kr. og for
1942—43 af.....	67 891 Kr.

Da han samtidig har laant ca. 150 000 Kr. af Apotekerfonden til Overtagelse af de bestaaende Værdier i Inventar og Varelager samt 40 000 Kr. i Driftskapital derudover, paahviler der ham en Afdragspligt paa 10 000 Kr. om Aaret af nævnte Beløb. Hans Skattebetaling bliver derefter for 1942—43 29 200 Kr. + bunden Opsparing 11 800 Kr. = 41 000 Kr., hvortil kommer 10 000 Kr. i Afdrag = 51 000 Kr. af en Indtægt paa 50 318 Kr.

Det anførte forekommer os at maatte kunne begrunde, at der for Apotekernes Vedkommende bliver givet en Mulighed for Dispensation fra Bestemmelserne om bunden Opsparing, idet en saadan Opsparing turde være irrationel, naar den af Apotekerne, saafremt de skal udnytte deres Forsyningsmuligheder fuldt ud, maa søges kompenseret ved Optagelse af Laan eller ved en udvidet Kredit, hvilke begge betyder Renter og forøgede Udgifter og i øvrigt vel i den kommende Tid bliver vanskelige eller umulige at opnaa.

Under Hensyn til Vigtigheden af, at Landets nødvendige Medicinforsyning opretholdes, maa det anses for ønskeligt, at Apotekernes Forsyningsmuligheder bevares i størst muligt Omfang. Dersom den Indvending skulde blive gjort, at Landets Tilførsler næppe i væsentlig Grad vil berøres af Apotekernes nedsatte Købeevne, maa det heroverfor fremhæves, at formindsket Købekraft dog kun kan tjene til at begrænse Importbegæret, samt at Importen betyder Tilførsel til Landet af reelle Værdier, som er af Betydning for Sygebehandlingen. Desuden eksisterer der et Konkurrenceforhold mellem de private Apoteker og dem, der drives af Stat og Kommune, hvilke sidstnævnte gennem Krigsaarene i betydelig Grad har baandlagt Varebeholdninger til deres specielle Formaal, nemlig Hospitalernes Forsyning. At Hensynet hertil er ganske sideordnet med den almindelige Befolknings Medicinforsyning, indrømmes gerne, men dels har Hospitalsapotekerne allerede i Kraft af, at deres Indkøbsmuligheder praktisk talt er uden økonomisk Begrænsning, gjort betydeligt større Indgreb i Beholdningerne, end de normalt udnytter, og ligger som Helhed med Lagre til meget længere Tid end de private Apoteker, dels dækker Hospitalsapotekerne kun Hovedstadens og 3 større Byers Medicinforsyning, medens hele Resten af Landets offentlige og private Hospitaler forsynes af de almindelige Apoteker. Dersom disse sidste nu gennem Bestemmelser om bunden Opsparing bliver yderligere begrænset i deres økonomiske Dispositioner, truer der herfra en Fare for, at Forsyningen med Medicinalvarer vil blive ugunstigt paavirket.

Under Hensyn hertil tillader Danmarks Apotekerforening sig at henstille, at der indføres en Bemærkning i Lovens § 17, 2det Stykke, saaledes at Apotekerne fritages for den Tvangsopsparing, som nævnte Lovforslag i øvrigt tilsigter.

P. E. V.

P. B. Claussen.